

Наука о акцентима – Радојка Ранковић

КРАТКОУЗЛАЗНИ

Задатак је гласио снимити разговор
са старим људима
Оним језички старим из села неког
према свом географском пореклу
пре доласка у Велики град
Људи који старе у великим градовима изгледа
нису довољно стари
Не сматрају себе старима
Можда би се и увредили
Стари људи у великим градовима користе скупе креме
и модерне речи на врх језика
успешно жонглирајући с унуцима
Њихов се акценат откинуо и отпловио
давно у непознатом правцу

ДУГОСИЛАЗНИ

Наши су акценти у селима
на самртничким креветима
обрађују нешто баште и разговарају са живином
Користе фиксне телефоне и
чекају твој наредни долазак
Неће живети још дуго
Зато их студенти снимају и пишу семинарске радове
који ће једног дана осванути у музејима

ДУГОУЗЛАЗНИ

Отишла сам на брдо у лепо српско село
улазила у мале кућице опасане безименим цвећем
које не можеш наручити у цвећарама
Поред акцента у маленим српским селима
научиш да нећеш остати гладан нити жедан
иако никога не познајеш
и да за твоју душу можда још има наде
Први и последњи пут разговарала сам
са оном чији живот није више међу нама и
не сећам се како је изгледала
али чувам снимак њене приче
и топлину случајног сусрета

А акценти су ми говорили о тешком животу
младе рано удате девојке
О устајању пре зоре како би се умесио хлеб
О смрти вољеног детета
и њеним ноћним одласцима на гробље јер се
пред зору месио хлеб а затим одлазило на њиву
И ко зна колико би то трајало да није срела њега
црног човека са сјајном звездом на челу
у кога од страха није смела да погледа
А он јој запретио да се на гробље ноћу не долази
и да јој следећи пут неће опростити
Још је говорила о бројним ожиљцима
па заћутала рекавши ваљда шта јој је на срцу
бацивши тешки бумеранг у даљину

КРАТКОСИЛАЗНИ

Акценти су остали у ваздуху
па нежно слетели на папир очекујући нешто
Не знам
била сам студент
и нежно није изгледало важно

ПОСТАКЦЕНАТСКА ДУЖИНА

Налетех на семинарски рад из акцентологије
Као кад читаш исту књигу са двадесет година искуства
преварених надања
погрешно акцентованих речи
Двадесет година старијим језиком
са бројном браћом и сестрама
и схватих да гледам своју будућност

Тада бејаш будућност ове земље

Сада је и тај снимак при крају
питах се је ли забележено оно што сам говорила
Преостала је постакценатска дужина ћутања
мали реквијем за неизговорено